

Csajka Gábor Cyprian

Hard–Kier, 1999. (40-47)

40

„Megy az idő a fűvön.“ Lépése
lűktető gyíktorok: hályog a szemem.
Hátamon ház, szerszám, vonalkód
magánya, az ég fényes nyála,
téboly és kutyaköröm.
A húsom csupa kávéíz, göb, csomó,
merevség, „megannyi üresét szorító
hurok“. Látásom kimúlt.
Megy az idő a fűvön.
Lűktető gyíktorok.

41

Azonnal. Ez a szó illik hozzád,
különösen így délelőtt. Testedben
hím láva, forró pára;
hogy bírod egyben tartani!
Szétcsapsz a kertben, zsamok fő-
szerszám az ivartalanban.
Azonnal minden előkerül,
azonnal fúj a szél,
azonnal ég a mészfal. Leszúrt
bot néz a hamuban.

42

A (kőműves)kanál gyári nyele hamar
szétrepedt, tavalyi birsalmaágból
faragtam másikat. Nézd, milyen szép
a színe, „s akár a kemény bársony“.
Olykor még a véletlen is dédelget,
játsszik, húzza a nótám; az őskedv
kiterjed, elárad bennem,
tevékeny szájába vesz a kurva ég.
Elsápadsz, nem bírod ezt a „főlényes
magányt“. Indul a démonroham.

43

Panaszt nem tűr a Ház, h'ideg-
konyha; a Szerelemrokkant zsírba,
fűrészpor köretbe fül. Kimegyek
a kertbe (a természetbe),
megnézem, hol él a szegény
tudat. „Ide kasza kéne“; csak
épp a hozzávaló kedvet nem verte
föl a gyom. De ha már kijöttem,
maradok. Hanyatt fekszem (az első
viszketésig). (Idegen reptárgy a test.)

44

Próbálnék megszülni, orálisan, egy
összetett mondatot. De – s ezen
nincs mit szépíteni – kinek.
El kell pusztítanom egy kicsi, öreg,
alig egykilós macskát. Haldoklik,
szívfacsaróan szédeleg, köröz, elterül,
újra föltépi magát. Három szomszéd-

asszony támaszkodik a kerítésnek,
éles hangjuk dolgozik, készül a
fej metszetem. Három húsebéd.

45

Éreztem a szelídségedet,
kis piros érgubanc
a térdhajlatban, s oda
a hasonlóság. A hajnal
megitatja a háztetőket,
száraz álmokóc nézi
az ünnepet. Eleven hajléka
a forróságnak, szúr, vakít
egy üvegszilánk. Lépj rá a föld
lélegzetére, élj és érezz.

46

Lenézek a kilencedikről, kiejtem
szájamból a csikket, mindjárt kidől
vele a magzat is, a másik
törvénytelen. Fejfattyú. Még csak
nem is hasonlít senkire, nincsenek
tagjai, vonásai: nyálkás (patakkő,
szappan) műdarab. Haza akarok menni,
haza a cellámba, sötétet nyelni.
Álmomban megöleltél, szagolgattál
egy fekete csápot.

47

A központ mindenkinek küld libidó-
térképet, hallom a hírolvasót; itt a
kilencediken, trágár magasban,
ez is elképzelhető. Jobb volna le,
ugyanannyival lejjebb, jócskán alá
a valóságnak. „Szakadt tetejű,
koszos üvegben beszáradt lekvár,
rajta csikkek, ócska képszög,
kalapján rézpenész; rovardög lába
tartja.“ Szépsége ellentüzén...